

ههولێر

باسیکه له باره‌ی بارو دوخی رامیاری و ئابووری و
سه‌ربازی و به‌ریوه‌به‌ری و روشنییری هه‌ولێر
له سه‌رده‌می ئەتابه‌کی دا

522 - 630ك / 1128 - 1233ز

له سه‌رده‌می

ئه‌تابه‌کی دا

پیشه‌کی: -

ئه‌وه‌ی که شیاوی باسه‌و مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری و شانازی به،
له‌وه‌تی روشنییران و هوشمه‌ندانێ کورد هه‌سیان به‌ واقیعی،
گه‌له‌که‌یان کردووه، پرویان کردوته‌ ئه‌و کۆره‌ی که خزمه‌تی
سامان و که‌له‌پوورو بابه‌تی میژوو و جوئرافیا و ئه‌ده‌ب
وه‌ونه‌ری کورد ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌و
باسانه‌ی که له‌نامه‌ی ماجستیرو دکتورا دا پیشکه‌شی ده‌کهن و
پروانامه‌ی له‌سه‌ر وه‌رده‌گرن، راسته‌و خۆه‌ی نه‌ته‌وه‌و
وولاته‌که‌یانه، یا هه‌رنه‌یه‌ی په‌یوه‌ندی پێوه‌ هه‌یه. له‌راستیدا
ئه‌م جوژه‌ هه‌ول و ته‌قه‌للایه‌ مه‌یدانیکی فراوان له‌به‌رده‌می
روشنییری کوردی ده‌کاته‌وه‌و به‌ره‌به‌ره ئاسۆیه‌که‌ی به‌رین،
ده‌کات و، رینگه‌ بو‌ ئه‌و قوتابی و خوینه‌رانه‌ خوش ده‌کات
که‌خوێان بو‌ ئه‌و ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ته‌رخان کردووه‌و، ده‌یانه‌وی
بابه‌تی نوێ ترو به‌پێتره‌ بخه‌نه‌ سه‌ر خه‌رمانی روشنییریمان.

دکتۆر محسن محمد حسین په‌کیکه‌ له‌و که‌سانه‌ی له‌م
پواره‌دا باس و نووسینه‌کانی بو‌ بابه‌تی کوردی ته‌رخان
کردووه، ئه‌م باسه‌ی، که له‌ی ده‌دوێن نامه‌ی ماجستیرو،
که به‌پله‌ی زۆرباش وه‌ریگرتووه‌و، زانکۆی به‌غدا یارمه‌تی
بلاوکردنه‌وه‌ی داوه‌ نامه‌ی دکتۆراکه‌شی هه‌ر له‌ سه‌ر
میژووی کورده‌و، باسی صلاح‌الدین و سوپاکه‌ی و
چۆنه‌یه‌تی رینگه‌خستنی به‌تی، که‌ه‌یوادارم له‌ده‌رفه‌تیکی
دیکه‌دا له‌ی بدویم.

● له‌سه‌ر نووسینی:

● که‌مال غه‌مبار

چوارچۆیه‌ی باسه‌که‌و

به‌رچاوخستنی سه‌رچاوه‌ بنچینه‌ییی به‌کان

ئه‌و ماوه‌یه‌ی که باسه‌که‌ له‌ی ده‌دوێ له‌ سه‌ده‌یه‌ك پتیه‌،
له‌سالی 522ك / 1128ز تا 630ك / 1233ز. ئه‌و ماوه‌یه‌ی له
میرنشینی هه‌ولێر دا بنه‌ماله‌ی به‌کتیکی حوكمی کردو له‌ مووسل
جیاپووه‌و میرنشینی په‌کی سه‌ر به‌خۆی پیکه‌ینا و ناوی نا میرنشینی
ئه‌تابه‌کی.

ئه‌م ماوه‌یه‌ له‌ میژووی ئیسلامدا به‌ قوناخیکی زۆر گرنگه‌
ده‌دریته‌ قه‌لم، ئه‌گه‌ر سه‌باره‌ت به‌ میژووی میرنشینی هه‌ولێر دا

لهه مسوو قوناخه كان گرنگ تر نه بی، كه تاراده یه کی بی هاوتایا یا
ژبان گه شهی سهندو گوزانیکه باشی به خویره دی.

ناوجه كه له گوزانكاری به کی ناااسایی دابوو، گه لی رووداوی
گه وره گه وره له پرووی باری رامیاری و تابووری یه وره پروویدا،
هه ووه ها له بواری ریكخستنی سه ربازی و به ریه بردن و دارایی و
هی دی دا.

ثم ماویه سه ره لدانی سیسته می ته تابه کی به خویره دی، كه
ئیمپراتوریه تی سه لجویقی شق و پق كردو له سه ر دارو
په ردووه كه ی حوكمرانی كومه لیک بنه ماله ی تورك هاته كایه و كه
دامه زرينه ره كانی له پیاوانی ده باری سه لجویقی بوون. جگه
له مه شه و ماویه هاوچه رخی سه ره تاي قوناخی (راپه رینی
ئیسلامه تی) بوو دژی خاچ په رسته كان و، سه ره تاي شالاوه
دزندانه كه ی مه غووله كان بوو بو سه ر ثم ناوجه یه و هه رس
هینانی ته و شاره ئیسلامیانه ی كه وتونه ته روزه لانی جیهانی
ئیسلامی به رامبه ر ده س وه شان و زه بره به ئیشه كانیان كه
ماویه کی دوورو دریزی خایاند.

هه مسوو ثم پرووداوانه و چند پرووداوانکی تریش ته و باك
راونده، (پاشهك - خلفیه) میژووی به بیان دروست كرد كه تیدا
میرنشینی ته تابه کی سه ری هه لداو گه شه ی سه ندو، بوی لواكه
دهوری میژووی تایه تی خزی له و قوناخه دا بیینی، پاش
ته و ی كه بووه خاوه ن هیزیکه سه ربازی و سیاسه تیکه به كارو
دیار.

له م لیکولینه ودا جووره ها جمو جویلی خه لکی تایه، پرووناکی
ده خاته سه ر خاصیه ته كانی ته و قوناخه ی كه ثم میرنشینه پیدا
تیپه ر یوه، به ره له و ی حوكمی بنه ماله ی به كتیکی سه ر
هه ل بدات، كه میرنشینه كه پارچه یه ك بوو له ئیمپراتوریه تی
سه لجویقی یا خود میره هه ربانی به كورده كان حوكمیان ده كرد،
پاشان هه ولیر بووه پارچه یه ك له ته تابه کی به تی مووسل پاش
ته و ی عمادالدین زهنگی داگیری كردو هه ره به كسه ر دایه ده ست
سه ركرده ی سوپاكه ی زین الدین علی كوچکی كوری به كتیکی

دامه زرينه ی ته تابه کی به تی هه ولیر.

باسه كه له بابته ته و زورانبازی یه دا ده دوی كه له نیوان
مظفرالدین كوكبیری كوره گه وری زین الدین علی كوچك و
دوا جیگری پروویدا، كه بووه هوی دوور خسته و ه ی مظفرالدین
كوكبیری له حوكم و دمر كردنی له هه ولیر، ودانانی برابه کی
خوی، زین الدین یوسف نیالتکین كوره هه ره بچووی زین
الدین علی كوچك له شوینی ته ودا پاشان هیری نوی
میرنشینه كه ی خزی له ته تابه کی به تی مووسل جیاكرده ووه
بووه سه ره صلاح الدینی ته بووی.

له بابته په پیرندی دهره و، له په پیرندی به كانی دهره و ی میر
نشینه كه ده دوی له په پیرندی له گه ل مووسله ده ست بی ده كات
كه به شیوه ی به ری بناخه بوو له گه ل هیزه كانی تر دا. پاشان
له بابته په پیرندی میر نشینه كه له گه ل ته بوو بی به كان و له گه ل
خه لقیه ی عیسی و سولتانی خوارزمی جلال الدین و هیزه
نوخوی به كانی تر. . . تیبینی ته و ده كرنی كه به شی
په پیرندی به كانی دهره و له بهر په چرانی دهنگویسی هه ندی سال،
هه ندیک ته و مز بیان په ودهاره، به لكو و ك ده بیین ثم په چرانه
چهند سالکی دوورو دریزه ده خایه تی، هوی ته و هه له بهر
نه بوونی سه ر چاره به کی گشت لایی به كه میژووی ثم میرنشینه
بگری ته و، هه ووه ها وون بوونی كتی (ابن المستوفی) به كه
پرووناکی به کی ته واری ده خسته سه ر هه ندی راستی و پروودا
به شیوه به کی باشتر.

به شی دوومی باسه كه له نه خشه كانی شاری هه ولیر
ده كوزلته و، كه دانسه باه ختیکی تایه تی به مناره كه و قه لاته كه ی
داوه، وه كو ده بیین ثم شاره له و سه رده دا زور گه شه ی
سهندووو پنشكوتووه، كه تیاپا دام و ده زگی تایی و زانستی و
خیرخوازی زور گرنگ دمر كوتوون، هه ووه ها و مزیفه كاری هه ره
چور و نكخستن و دیوانه كان) كه له میرنشینه دا سه ربان
هه لدا، جا ته وانه بن كه به ره له سه رده می ته تابه کی هه بوون و
پاشان له سه رده دا گه شه بان سه ند و و كه و وزارت و دادگری و

هیترا، یاخود لسهردمی لهتابهکی دهرکهوتین .

دانهردان بهمهدهانی، که زانباری له بابست بارودوخی
لابووری و کومه لایمی دس نه کومتوه، بهتایمت دهربارهی
للمستی گوزهران و پایه و شونی نافرمت، ههروها تهوداب
ونهریت و خوورموشتانهی لهو کاته بلویون، بهلام لهو بهپی
لهو سرچاوانهیی چلوی پی کومتون باسی ژبانی تابووری
کردوهو پهنجهی بو دهرگاگانی چاکه و خیرات راکیشاوه که مظفر
الدین کوبهری دایمزراندببون، ههمش بایهخی تهوکار
بهدمسته نشان دمدات کهچون بهتهنگ چینیی دهرامهتهکان و
ینوزن و دهمته پاچه کاتوه هاتوهو، ههموو سالی بهبونهی له
دایک بوونی پنهمبهری معزومه (د) شاهنگی کردوهو بوته
نهریتیکی هم شارو لهویشموه له شورینهکانی دیکهی جیهانی
پسلامیدا بلاووتوهو .

لهو بهشهی بو ژبانی روشنییری تهرخان کردوهو باسی
مهلبهندهکانی خویندن دکات وهک قوتابخانهکان و یانهی
حهدهت و خانه قایهکان و، دهرگای تری خویندن، ههروها
بنهمالهی دهری روشنییری وهک بنهمالهی ابن خهلهکان و ابن
المستوفی و ابن منعمو، سرگوزشتهی شهمسیاتی روشنییری
تری ههولیری و کوری چالاکی فیکریان . له ژینامهی لهو پیاره
ناوداره روشنیرو وروناکیرانه دهموی کهسهریان له ههولیر داوهو
ماوهیهک بو دهرس ووتنهوه له دهرگا زانستی پهکانیدا ماونهتوه
یاخود ههولیریان کردبووه ههوارگی خویان .

ماموستا محسن لهو سرچاوه گرنگانهمان دهخاته بهردهم
کهپشتی پی بهسترون باسهکهی لهسر هه لچنیون، وهک خوی
دهلی پیوست بهو ههموو کتیب و سرچاوانه ناکات کهیهک یهک
شیان بکاتوه، چونکه لیستهیهکی گهوره پیک دینن له کتیبی
ههرهیی و بیانهی کون و نوی، چاپکراوو دست خهت، بهلکو
لهو تهنیا سرچاوه بنچینهیی پهکان باس دکات و، کتیبیکی
تایمت به ههولیر لهبهر دهمستی نهبووه که تهرکهکهی ناسان بکات
بوپه ناچار بووه پهنا باته بهر لهو کتیبانهی که باسهکانیان و

بابستهکانیان ههمه جوزن، تهسانت کتیهکهی (ابن
المستوفی) بش که لهوانه بوو بیته سرچاوهیهکی بنچینهیی بو
میژووی ههولیر تهویش وون بووه .

رهنگه ابن الاثیر (630ک / 1233ز) سهردهفتیری لهو میژوو
نوسانه پی که دانهرپشتی پی بهستوه، کتابه به نرخ و
بههایهکهی «الکامل فی التاریخ» نمونهی کارامهیی و قهلهم
رهنگینی لهو زاتیه، ههروها کتیبی «التاریخ الباهر فی الدوله
الاتابکیه» . ابن الاثیر ژمارهیهک لهو میژوو نوسانه ناودهبات که
هاوچهرخی لهو بوون . لهوانه (ابوشامه و ابن واصل و ابن
العبری . .) جگه لهمانه دانهردانوی چهند میژوو نویسیکی تر
دهبات وهک «الذهبی و ابن کثیر» .

بهلام لهو میژوو نوسانهی لهبابست جموجوولی
دامهزینهری میرنشینی ههولیر داوان ناوی ابن القلانسی
(555ک / 1160ز) دینی لهکتیهکهی «ذیل تاریخ دمشق» و،
ابن الجوزی (597ک / 1200ز) له کتیبی «المنتظم فی اخبار
الملوک والامم»، ههروها ههندی سرچاوهی تر وهک (الفتح
القسی، ی العماد الکاتب الاصفهانی وعلی شداد لهکتیبی
(النوادیر السلطانیة والمحاسن الیوسفیة).

دهربارهی باس کردنی کتیبی سرگورشته وچینهکان
کهبایهخیکی گهورهی ههیه کاتی قسه دیته سر لهو
شهمسیهتانهی ههولیرین ابن خهلهکان (681ک / 1282ز)
لهپیشهوی لهو میژوو نوسانه دهوستی، تهویش لهبهر تهوی
ماوهیهک لهتسهنی لاونینی له ههولیر ژیاوهو، لهو پرووداوانه
ئاگاداربوه که له دهرویهری رووی دهدا و، له کتیبه
ناوداره کهیدا «وفیات الاعیان وانباء ابناء الزمان» توماری
کردبوون، ههروها چهنهین کتیبی تر . لهو کتیبانهی لهبابست
ریکخستهوه نویسیوانه ناوی کتیهکهی قدامه بن جعفر
(320ک / 932ز) «کتاب الخراج وصنعة الكتابة» دینی ههروها
هی ماوهردی و ابن مماتی و قهلقهشندی وهیتر .

وه لهشار ناسهکان ناوی یاقوت الحموی دینی له (معجم

البلدان) که باسی شاری ههولیر دهکات، خوژی دوو جار سهری لیداره باسی بازاره که یو قهیسهری به بناو بانگه که یو بیره ئاوساز گارو شیرینه کانی و ئه و کوردانه دهکات که تیادا ده ژین. له دواییدا ناوی هندی سهر چاوه ی تری عه ره یی و فارسی دینی که سوودی لی وه گرتوون، له بابته شوینه واری میژووی به وه ئه وه مان بو روون دهکاته وه که جگه له مناره که وه هندی گورستان هیچ شتیکی تری نه دیوه په یوه هندی به نه خشه کانی شاره وه هه بی، بو به ئیمه پیوستمان به و بروانامانه هه به که پشتگیری گه لی مه سه له ی میژووی دهکات.

ئهمه ی که له پیشه وه دا باسمان کرد سهره تابه ک بوو بو کتیبه که، دوایی دانهر دوو ده رگای سهره کیمان بو والا دهکات، ده رگای په کم، یاخود ده روزه ی په که مین به ناوی میژووی سیاسی په وه به، ئه ویش دهکاته دوو به ش و چوار به بند. ده روزه ی دووه مییش له باره ی میژووی زیاری په که کردووی ته ی په سی به بند. له کوتایی باسه که بیدا سی خشته و پینج پاشکوی بو داناه.

که دینه سهر میژووی رامیاری، له به شی په که مدا ته رخانی کردووه بو میرنشینی ههولیر له سه رده می ته تابه کی له دامه زرانندی په وه تا مردنی زین الدین یوسف (586ک/ 1190ز)، له بهندی په که مدا به درژی باسی چوار خالی گرنگه دهکات وه: بی هیز بوونی دهولته تی سه لچوقی و سهره لاندانی میرنشینه ته تابه کی به کان و، واتای ته تابه ک نه زادی ته تابه ک. له خالی دووه مدا له شاری ههولیری کون (کونه ههولیر) و ده رکه وتنی سهر له نووی له سه ده ی پینجه می کو چیدا ده دوی. خالی سی یه م له باره ی داگیر کردنی ههولیر، له سه رده می ته تابه کی و خسته سهر میرنشینی مووسل.

خالی چواره م له بابته زین الدین علی کوچک، دامه زریه ی میرنشینی ههولیری ته تابه کی، په وه به.

هوژی سهره کی کزی و لاوازی دهولته تی سه لچوقی به وه لیک دهواته وه که له سه رتا دا، ئه وکاته ی ده سه لاتی راسته قینه له ده ست

سه لچوقی به کان بوو و توانیان به سه ر دیارده ی داهیزران و لیک ترازان و پارچه پارچه بوونی هه ریمه کانی ئیسلامیدا زال بین و تاراده به کی زور په کیان خه ن، هه ر چه نده که یاسای خودمختاری له وناچه و هه ریماندا پیرو کرد که په نگدانه وه ی سیسته می «زهوی دابرین» بوو که سه لچوقی به کان گونجاندیان، به لام هه ر ئه م ریازه خوژی، ئه گه رچی په ک له رواله ته کانی هیزی حوکمی سه لچوقی بوو له روژانی هه رپه تی حوکمی دا، به تاسیه تی که شه قلیکی سهریازی و به ریوه بردنی به خو یه وه دی، بووه به لایه کی گه وره به سه ر شانیانوه، مه شه کزی و لاوازی نیزامه که بو سه ره لاندانی میرنشینی ناوخو یی که به ته تابه ک ناسرابوون، ده گه رنیتیه که له دهولته تی سه لچوقی خوژی ترازان. پیرو کردنی نیزامیکی ئاواده کرا بی کاتی که سهره کی دهولته یساونکی به هیزی وه ک سولتان ملک شاه (485ک/ 1092ز) کوچی دوایی کردوه - بوو که ده سه لات شکویه کی زوری له ناو خه لکا هه بوو و جلهوی کاروباری دهولته تی له ده ست بوو، خوژی سهر په رشتی نه خشه کیشانی سیاسه تی ده ره وه و ناوه وه ی ده کردو، وه زیریکی کارامه ی وه ک نظام الملک یاریده ی ده دا، که شه و وه زیره بوو نیزامی ده ره به گایه تی له دهولته تی سه لچوقی دانا. که پیش ئه وه ده ره به گ نه بوو، که نظام الملک دیتی که زه حمه ته مایه ی پیوست و خه له ده سگری، ده ستی کرد به دابه ش کردنی سهر بازان به شیهوی زهوی دابرین، ده یانچاندو ئاوه دانیان ده کرده وه له جیاتی موچه به رو بوومه که یان دهس ده که وت.

دانهر واتای ته تابه ک شی دهکاته وه ده لی: زاراوه به که له دوو ووشه پیکهاتوه «ئه تا» یاخو «ئه طا» واته باوک، وه «به ک» به گ» واته میر. واته به مانای به گزاده، یا ئاغا، گه وره، له وانیه ووشه ی به گ سووک کراوی «بیوگ» ی تورکی بی که تاراده به کی زور مانای گه وره یاخود بایره ده گه یه نی.

گوتراوه که «ئه تابه ک» به مانای «میری باوک - باوکه میز» ده تی مه به ست له «باوکی میران»، به لام ئه وان مه به ستیان له ووشه که

«پهروهده کهری میر»ی سەلجوقی، یاخود «لەلە»یە که مندالی پاشاکان پهروهده دەکات. هەبە لەسەر ئەو رایەبەکه ئەتابەک ناز ناویک بوو لەلای فارسەکان نەک تورکەکان.

نەژادی ئەتابەکی یەکان:

خۆیان میرەکانی دەباری سەلجوقی بوون، که لە باوەشی سولتانەکان پیگە بیرون و لە نەژادا لەو تورکانە بوون که لەناوەرستی ئاسیا و ولاتی قەبجاقەو هینزابوون و، هەر زوو لەشوینی پان و بەرین و بەرفراوانی زەویی ئیسلامیدا بلاو بوونەو، بەتایبەتی لەسەدی پینجەم وشەمی کۆچی دا. ئەو میرانە پایە گیوره گەورەیان لە دەرباری سەلجوقی یەکان دەسکەوت و خزمەتی باشیان بەئاغاکانیان گەیاندا، لەپیناواندا لەخۆیان بوورد، یەک لە ئەرکەکانیان پهروهده کردنی مندالی سولتانەکان بوو، لەبەر ئەوەی جیگە زەمامەندی و مایە باویری ئەوان بوون، ناز ناوی «باوکە گەورە»یان پێ بەخشرا.

دەبی پەنجە بوئەو درێژ بکری کەمیرە ئەتابەکی یەکان گشتیان پهروهده کهری مندالان نەبوون لەکن سەلجوقی یەکان، بەلام دەرکەوتن و بەرزبوونەویان لەو ماوەیدا وای لی کردن بچنە ژیر ئالای هەمان ناو، واتە ناو لێنانیان بە ئەتابەکی.

شاری کۆنە هەولیر و دەرکەوتنی سەر لەنوویی لەسەدی پانزەمی زاییندا:

هەولیر وەک گزنگترین شار لەو ناوچەبەیی که دەکەوتە نیوان زنی گەورە و زنی بچووک نیشان دەدات، که سەردەمی دوابی عەبباسی بوو بئەکی ولاتی شارەزور. ئەوشارە زور دێرینە لەسەردەمی فەتحی ئیسلامی بو ماوەی چەند سەدەبەک بوو شارێکی بچووک نەناسراو، بەجۆری شارە ناسەکان و میژوو نووسە موسلمانەکان بەدرێژی چەندین سەدە ئاوریان لی نەدایە وەپشت گوتی خرا. بەلام وەنەبەتی شوینە واری نەمینی، لەسایە ناو کۆنەکەبەو تەوانی خۆی بگری و بچینی، هەر چەندە تووشی هەندی گۆرین هات لە ئەنجامی ئەو نەتەو زۆرانە تیادانیشتن، یابوون بەدراوسنی.

گزنگی هەولیر لەسەدە کۆنەکانەو دەرکەوت که بوو بارەگای خواوەندی ئاشوری یەکان و عەشتار، لەم روووە وەک «دلفس»ی شارە پیرۆزەکەمی یۆنان بوو، بەلکو لەسایە شوینی نایابی یەو لەویشی تێبەراند، چونکە کاروان سەرابوو، لەبەر ئەو لەناو شارە ناودارەکانی تری ئاشوردا تاک و تەنیا بوو، کەمایەو بەدرێژی چەندین سەدە ناوەکەمی پاریزراو بە سەر زمانی بازارگان و گەریدەو خەلکی تر بوو کەچی شارەکانی دیکە ئاشوور بەرەبەرە لەناوچوون و، هەولیر تەوانی زیاتر لە سنی هەزار سالی خۆی بگری، ئەوەش بوو وای کرد ناوی هەولیر لەسەدە کۆنەکان دەرکەوت، لەو شەرە دابەری لەنیوان ئەسکەندەری گەورە و دارای پاشای فارسەکان که سالی 331 پ. ز لە نزیک ئەو روویدا، ئەو شەرە که لە میژووی کۆندا بەناوی «شەری ئەرپیلا» ناوی دەرکردو کەتیاپا ئەسکەندەر دەستی بەسەر شاری بابل، پایتەختی یەکەم ئیمپراتۆریەت لەناوچەکەدا داگرت. هەولیر ئەو کاتەش لەشارە بەناواینگەکانی ناوچەکەبوو.

لەسنی سەدی یەکەمی میژووی ئیسلامی ئەم شارە ناویکی ئەو توی نەبوو، بەلام لەدوابینی سەدی سنی یەم و سەرەتای سەدی چوارەم چەند میژوو نووسیک وەک شارێکی بچووک ناوی دەبن، تابەرە بەرە دنی دەرکەوتی و دیارینی و دەبیتە مەلەبەندی میرنشینی هەزبانی که حوکم کردنەکەمی تاپاش سالی 520 ک/ 1126 ز بەردەوام بوو.

دوا بەدوای ئەو دانەر باسی چۆنەتی هەولیر دەکات لەسەردەمی ئەتابەکی یەکان و چۆن خرابە سەر میرنشینی مووسل، کەپیش ئەو خراوە سەر، تیرە هەزەبانی حوکمرانی دەکردو پیشەواکانی ئەو تیرە کورده لەسەر دەسەلاتداری ئەو شارە ناخۆشیان که وەنیوانەو وچۆن عمادالدین زەنگی داگیری کردو خستی یە سەر ئەتابەکی یەتی مووسل و، میژوو نووسەکان لەسالی ئەو خستە سەرە رای جیا جیاپان هەبەو ئەوەش لەوانەبە بگەریتەو سەر دیارکردنی سالی روودانی رووداوەکەو ئەو میژوو نووسانە هاوچەرخێ نەبوون. تەنانەت ئەوانە هاوچەرخیش بوون ناوی سبالە کەیان خستە پشت گوتی چونکە بەلای ئەوانەو

ههوانیک بوو شیایو باس کردن نیه. ههروه کو وثمان جیاوازی له نیوان میژوو نووسه کان ههیه له بابعت دیارکردنی سالی داگیر کردن، به لام هه موویان له سهر تهو رایهن که عمادالدین زهنگی داگیری کرد، پاش تهوی داگیر کردنه که سه بارات به میرنشینه کهوه بووه مهسه له په کی زینده کاری، چونکه پیوست بوو هه موو کار به ده ستیک له سنووری وولاته که ی دلنیاو ناسووده بی که له وانیه تهوشی هه ره شه په کی دهروه بی. هه ره له بهر تهوش بوو به لایه وه راست نه بوو هه ولیر وابمینته وه وازی لی بهینی، چونکه بایه ختیکی هه ره گه وری هه بووو، ده روزه که بوو میرنشینی مووسلی له ناوچه شاخاوی به کانی روزه هالات جیا ده کرده وه، وولاتی جزیره ی له وولاتی عه جم جیا ده کرده وه.

له بهر تهوه عمادالدین خوی نه پونگانده وه که بجیته ناو شهریکی توندو تیژ دژی جیگری سولتانی سه لجووقی که حوکمرانی شاره که ی ده کرد. عمادالدین توانی چهند سهرکه وتیک وه دهس بخات، به لام جیگره که توانی بهرگری ته م تهقه لایه بکات و له گه ل هیزه کانی له قه لاتی شاره که دا خوی قایم کرد، پاشان جیگر په یوهندی به سولتانه وه کردو ناگاداری بارو دۆخی شاره که ی کرد، تهویش په کسهر تهوی پیوست بوو کردی بو تهوی بهرگری له بوونی سه لجووقی بکات که که وتوته بهر ترسی هه ره شه کردنی عمادالدین و، له مه ترسی کاره که گه یشت و، تهو ته نجامه خراپه ی به دوایه وهی دتی خسته بهر چاوی خوی. خوی سهر کرده ی له شکری کرد بو فریاکنه وتنی جیگره گه مار و دراوه که ی و گه یشته هه ولیر. تهو کاته عمادالدین وازی له گه مار و دانه که هینا و بریاری دا بگه رپته وه مووسل، به لام له رینگادا وه ستاو چاوه روانی کرد تابزانی چ گورانگاری به کی به دواوه دتی، له کن زینی گه و ره دابه زی و نامه ی بو سولتان نارو نامه بهر له نیوانیاندا هاتو چویان کرد، تا له سه ره په یمانی ناشتی ریک که وتن و بهینی ده قه که عماد الدین له ژیر سایه ی سولتان داده بی و وگه نیوکار (وسیط) یک ده که وینته نیوان تهوو نیوان خهلیفه مسترشد، به لکو خهلیفه دانی پسابنی وهک سولتانی و له سهر دوانگه کانی به غذا خوتبه به ناوی تهو بخوینته وه.

بهینی تهو ریکه و تننامه یه سولتان هه ولیری دایه ته تابه کی مووسل عمادالدین زهنگی که تهویش بو میر زین الدین علی کوچک دا پیری و له م رووداوه وه بووه پارچه په ک له ته تابه کی به تی مووسل.

چواره م خال که دانه رلیهوی ده دوی باسی زین الدین علی کوچکی دامه زرنه ری میرنشینی هه ولیری ته تابه کی به، که سهر کرده ی سویای مووسل بوو، له له دایک بوونی زین الدین ده دویت، جا دیته سهر به شداری کردنی له دامه زرانندی ته تابه کی به تی مووسل و ده وری له سهرده می قطب الدین مودود و په یوهندی زین الدین به نور الدین محمودی ته تابه کی حله ب و، شه خسیه تی زین الدین که پیاویکی نازاو چاوتیر و رهوش پاک و سوار چاک و قاره مانیکی ئیسلامی بووه، جهنگاوه ریکی چاوه ترس بووه، نازناوی «سواره ی ئیسلامی خاوهن هه ولیری پی دراوه.

زین الدین علی کوچک که کوئرو که ره بی و، پیری به تی تینی بو دینی، ناچار ده بی له مووسل ده رچی و دیته هه ولیر. ماوه به کی که می تیا ده مینته وه له بهر پیری و که نه فته می ده مرئی و، لهو خاکه ی که به ناوی خزیه وه ناسراوه له دواینی سالی 653ک/ 1168ز دا ده نیژری، که له تهک مزگه وتی کونی ناو شوورپی شاری هه ولیر دابوو.

زین الدین زور شوینه واری له دوا ی خویدا به جیهیشت وهک قوتابخانه و پر دوهیتر، قوتابخانه ی زینی به که هه میسان به قوتابخانه ی یونس النحوی الاربیلی ناوی ده رکردوه تهو دروستی کرد.

له بهندی دووه مدا دانه ره به دریزی باسی جیگره کانی زین الدین علی کوچک ده کات که حوکمی هه ولیریان گیراوه. له وانه: سرفتکین عبدالله الزینی، مجاهد الدین قایماز عبدالله الزینی، میر زین الدین یوسف نیالتکین.

به شی دووه می باسه که بو حوکمرانی مظفر الدین کو کبه ری ترخان کراوه که حوکمی هه ولیری کردوه وه، میرنشینی هه ولیر له سهرده می تهودا چون بووه، مظفر الدین چ ده ورکی گیراوه.

که هر چندند و توانی دوزمنه کانی له دهسه لاتی حوکم، یا گپزانی کاروباری میرنشینه که دوور خاتوهو دهست به سهر مال و مولکیان دابگریت و، و نه ته قه لایانه بوگورانکاری سهلی ده درینه قه لم، به لام نابی نهوه له بیر بچی، که گورانکاری به کان له سنوره بیان تیهر کردو، له رووهوه کومه لیک وه زیفه و کارمندی نوئی دانا، که له گه ل بارو دوتخی قوتناخه میژوویی نوئی به که دا ده گونجان. له بهر نهوهی که ده روویهری به هیزی دوزمنکار دهوره دابوو، ناچار بوو بایهخ به ریکه خستی کاروباری میرنشینی به که ی بدات، به تاییه تی کاروباری سهر بازی، بو نهوهی هیزیکی نهوتوی هه بی پستی بی بهستی، چونکه بی هیزیکی خوراگری به تین ناتوانی به رامهر نهتابه کی مووسل بوهستی که به هیزترین هیزبوو له ناوچه که دا. بهندی سی بهم له په یوهندی به کانی دهروهی میرنشینی هه ولیر له سه رده می مظفرالدین کوکبه ری دا ده دوی، وهک په یوهندی له گه ل نهتابه کی به تی مووسل له زه مانی عز الدین مسعودو، په یوهندی نیوان هه ولیرو نهتابه کی به تی مووسل له زه مانی نورالدین ارسلان عزالدین مسعودی کوری، ئینجا په یوهندی نیوان مظفرالدین کوکبه ری و مووسل له سهر ده می بدالدین لؤلؤو، نوئی بوونهوهی مل ملانی نیوان هه ردوو میرنشینی هه ولیرو مووسل له سالی 621ک / 1224 زاینیدا.

له رووی په یوهندی مظفرالدین به نه یوویی به کانهوه، دانهر به شیهوه کی دوورو دریز له په یوهندی له گه ل صلاح الدینی نه یوویی ده دوی، پرووناکیه کی زوری ده خاته سهر، که مظفرالدین چ جوهره چالاکی و جموو جولیکی دیاری له شه ری خاچ په رسته کاندایهوه، هه موو میژوو نووسه کانی سه رده مه که شایه تی نهوه ده دن که له په لاماردانی شاری نابلس به شداری کردو، له گه ل دوو میری تر سهر کردایه تی شه ری صفوره یی کرد کوا وه سف ده کرنی «شه ریک بوو سهری ره شی سهی ده کرد».

به لام به شداری کردنی له شه ری «حطین» له ژوور هه موو چالاکی به سهر بازی به کانی بهوه بوو، که چ ده ورکی کاریگری

دوا پهنه ری تیادا نواندو، بایهخ و گزنگی ثم شه که به گزنگترین شه به کانی خاچ په رسته کان ده درینه قه لم نایه ته باس کردن، که مظفرالدین چ نازایه تی به کی تیا نواندو سهر کردایه تی لاجه بی موسلمانه کانی ده کرد.

دوا شه که نهوه سهر کرده به به شداری تیادا کرد نهوه شه بوو که له کن (عه کا) دا قه وما، صلاح الدین میره کانی خوئی بانگ کرد به شداری تیادا بکن، میری مه زن مظفرالدین به کم کهس بوو که بی راگه بیشت. پاش نهوهی شه له گه ل خاچ په رسته کانا دوا بی هات، صلاح الدین ریگه ی به میره کان دا بگه رینهوه وولاتی خویشان، مظفرالدین به کم کهس بوو گه رایهوه. پاش کوچی دوا بی صلاح الدین له (3ی ناداری 1193ز) دا سهر چاوه کان هیچ شتی ده رناخن که په یوهندی له نیوان مظفرالدین و خه لیفه کانی صلاح الدین هه بوویی، به تاییه تی الملك العزیز عمادالدین عثمان، هه رچه نده جوهره په یوهندی به که له نیوان مظفرالدین و الملك العادل دروست بوو، نهویش نهوه نده پته ونه بووو کهم خایه ن بوو.

له بهر هه ندی هوئی تاییه تی مظفرالدین ناچار بووو به پیوستی زانی که په یوهندی خوئی له گه ل ده ولته تی عه بیاسی به هیزو پته وکات، بو نه م نیازه سهر دانه به ناو بانگه که ی بو شاری به غدا کرد، نهویش پاش نهوهی په یوهندی نیوان میرنشینی هه ولیرو خه لافه تی عه بیاسی پته و بووو، خه لیفه مستنصر بالله داوای له مظفرالدین کرد که سهر یک له به غدا بدات و نهویش سهر دانه که ی بی خوش بووو خوئی ناماده کردو له مانگی تشرینی دووه می سالی (1230ز) داسه فهری کردو کلیلی هه ولیرو نهوه قه لاتانه ی سهر به نهون له گه ل خوئی هه لگرت، تاکو پیشکه شی خه لیفه ی بکات، بو نهوهی ریگا خوش بکات بو پیشکه ش کردنی میرنشینی به که بو مه مله که تی خه لیفه و سهر به نهوویی.

مظفرالدین پیشوازی به کی گه وره ی لی کراو، خه لیفه بایه خیکی زوری به سهر دانه که داو، ریزی ته وای لیناو کومه لیک دیاری به نرخ و باش، باشی پیشکه ش کراو، بووه

باوه پینکراوی خه لیفه و یه که له سه رکرده به وه جه کانی بوزال بوون به سه هر بزوتنه وه یه کی دژ به خه لیفه و، له مهش زیاتر پاراستنی به غدا، هر جاری بکه وتبایه بهر شالاری مه ترسی.

له به نندی چواره می کتیه که دا دانه ر باسی سه رگوزشته می مظفرالدین و پایه و شونیی ده کا له میژ وودا، به دریزی له دایک بوونی و چونه تی پیگه یشتنی ره وشته کانی ده کات، رای کومه لیک میژ و نووسی باوه پینکراو دینیه وه ئینجا دینه سهر شاهه نگیرانی له دایک بوونی پیغمبر (د) له هه ولیر، دوا به دوا ی ئه و مردنی مظفرالدین و ناشتنی و کوتایی ته تابه کیه تی مووسل.

ده روزه دووم «میژ ووی زیاری» به، ئه مهش نه خسه کیشانه کانی شاری هه ولیر. قه لات و، مناره می مظفریه و ئه و دام و ده زگیانسه می که مظفرالدین له هه ولیر دایتان، سی به م خال ژبانی ئابووری به له میرنشینه که وا.

ده رباره می نه خسه کیشانه کانی شاری هه ولیر ده گاته سهر ئه و رایه که شاره که له سه ده می شه شم و جه و ته م ده ستی کردوه به گه شانسه وه فراوان بوون و په ره سه ندنی ژبان تیایا، که شاریکی ته و او بووه و جیگه می خه لکی تیا نه بوته وه، ئه مهش بوته هو می په ره سه ندنی به شی خواره وه می شاره که به تاییه تی له سه رده می مظفرالدین کوکبه ری دا.

له و شونیه واره دیارانه می هه ولیری ئیستا ماموستا محسن ناوی دوو شونیه وار دینی، که په کیکیان سه ره تای شووره که یه و دووه میان کوتاییه که می، شونیه واری په که م گوهره ناسراوه که می - به هه له له کن خه لک - به مه زاری سولتان مظفرالدین که ده که وینه رۆزاوای شار، خو می ئه و رایه په سند ده کات که گوبری زین الدین علی کوچک بیت. دووم شونیه وار مزگه وتی (الکف) ه - ناوله پ - که قه زوینی ده لی به ردیکی لی به شونیه واری ناو له پی مرؤفی له سه ره، خه لکی هه ولیریش قسه می زوری لیوه ده که ن و، بی گومان شتیکی سهیره. هیش تاش شونیه واره که ماوه و قسه می سهیر سهیریش هه ره رده واهه.

هه ندی پاشماوه می کون ماوه ته وه - گورستان و خانه قا - ره نگه

میژ ووی هه ندیکیان می سه رده می ته تابه کی بی.

قه لاتی هه ولیریش شاریکی ته و او بوو، بازارو خانووو به رمی خه لک و مزگه وتی نویژ کردنی تیدا بوو، هه ره ها ئه و قوتابخانه می، که میر سرفتکین الزینی بینای کردو ناو نرا قوتابخانه می قه لات، پاشان قه لا بووه باره گای ره سمی میرنشین و دیوانه کان و به ندیخانه می تیا بووو، به که می دوو ده رگای به رانه بر په کی هه بوو، په کیکیان ده روزه می باشوور که به سه ره ئه و گوهره پانه داده سواری که قه لات له قه یسه ری جیا ده کاته وه ده روزه می دووم، ئه و ده روزه به، که پرووی له عه نکاوه به، که گه وره ترین ده روزه بووه، ئه مهش ئه وه مان بو ده رده خات که قه لاتی هه ولیر دوو ده رگای زیاتر هه بووه، بی گومان قه لاتی هه ولیر شونییکی سهخت و قایم بووه به جویری ته نانه ت مغوله کانیش بیان نه کرا بیگرن، رشیدالدین فضل الله می هه مه دانی به قه لاتیکی بی وینه و هاوتای ده داته قه له م.

دانه ر به دریزی باسی مناره می مظفریه ده کات که له چی دروست کراوه و شیه که می چونه و. ئینجا رووناک می ده خاته سهر ده زگا کانی دروستی و کومه لایه تی که مظفرالدین دایمه زراندن بو خزمه تگوزاری لی قه و ماوو نه خو ش و ده ست کورت و هه ژارو مندالی فریدراوو بیوه ژن، له وانه نه خو شخانه کان که هه ره که چه ند به شیکی تیا بووه بو چاره سه رکردنی نه خو ش و جیگه می داوو ده رمان به ریوه بردنی، مظفرالدین بو خو می سه ری له خه سه خانه کان ده داو له کاروباری ئه و نه خو شانه می له وی خه وتوون ده داو له بارو جیگه و پیوستی به کانیانی ده کۆلیه وه و پرسیری لی ده کردن. هه ره ها چه ند خانه قایه کیشی بو کویرو نه خو می دریز خایه ن کرد بووه، هه ره چه کی پیوستیان بی هه بوو بو می مسوگر کرد بوون و مووچه می بو بر پیو ونه وه، به مه له سوال کردن و ده ست پانکرده وه له کۆلانه گه بان ده ربازی کرد بوون هه ره ها دالده می بو هه تیوانی وولات و ئه وه هه ژاران ه کرد بووه که که سیان نه بوو به خیویان بکات، کاتی تاییه تی دانابوو بو سه رلیدان و پرسینی بارودوخی ژبان و رابواردنیان

لهمهش زیاتر بیرری له چاره نووسی کچه کان ده کرده ووه که وهختی شووکردنیان دههات شوویان ده کرد.

رؤشنیرییه کی زوریان هه بووه، وهك بنه ماله ی ابن خه له کان و ابن مستوفی و ابن منعو، بنه ماله ی شیخ خضر بن نصر.

سه رچاوه کانی ژیانی تابووری له میرنشینی هه ولیر دا بریتی بوون له به ره می کشتوکالی زورو زه به ند به تایه تی جوړه ها دانه وینه، ناوچه که پشتی به ثاوی باران ده به ست، چونکه روویاری تیا نه بوو، نه گه ر باران که مبا ناوچه که هه ندی سال توشی ووشکی و برینگی و بی دهرامه تی ده بوو، له بهر نه وه باغی نه بوو به لام خه لکه که ناچار بوو کاریز لی بدات بو نه وه ی سوود له ثاوه کانی بین. (یا قوت الحموی) ثاوی کاریزه کان به ثاوی شیرین و سازگار ده داته قه لم. گرنگترین به رو سوومی کشتوکال که هه ولیر ناوی پی ده کرد بوو لوکه بوو، له ناوچه شاخاوی یه کانی شه وه میوه جاتی بو ده هات، گوندی شه قلاوه به دریزایی سال میوه کی زوری ده ناره هه ولیر. ثاوه وه ای ناوچه که ش بو به خیوکردنی مه رومالات ده گونجا. بزوتنه وه ی بازرگانش په ری باش سه ند بوو، له سه رده می مظفرالدین گه بشتبووه نه وه ری هه ولیر له گه ل وولتانی دوور په یوه ندی بازرگانی هه بوو.

به ندی سی یه لم دوا به شی کتیبه که، نه مهش باسی ریکختنی به ریوه بردن و دارایی و دادپرسی و ریکختنی سه ریازی و پاره وپوول و سیسته می پاره ده رکردن ده کات. له ده سه لاته کانی میری هه ولیر ده ده وی، پاشان دینه سه ره زیره کان و کاری ده رگه وان که پیشه ی پاراستنی ده رگای کار به ده ست یا خود میره و ریگه دانی چوونه زووره بو لای، دوا ی نه وه دینه سه ر دیوانی دارشتنی «نامه نووسین نووسینکاری». پاشان باسی وه زیفه ی موره لگرتنی میر ده کات. هه ندی وه زیفه ی تریش باس ده کات وهك وه زینه ی وه ستاداری و دیوانی عه مارو دیوانی به رزایی و دادپه روه ری، دیوانی سه یرکردنی سکالو وه زیفه ی حساب بو کردن.

له ریکختنی سه ریازی ده ده وی، که سوپایه و بریتی بوو له و کوله تورکمانانه ی له ناوه راستی ثاسیا و ولاتی قه بجاق ده بیانینان، بوونه کوله گی ته تابه کی یه ته کان، هه روه ها خه لکی کوردو عه ره بیشیان به کار ده هینا.

به ندی دووم ژیانی رؤشنیرییه له سه رده می ته تابه کی، نه ویش بریتی یه له ده زگا کانی خویندن. که مزگه وته کان ده ورینکی باشیان ده نواند، به لام مزگه وت به ته نیا به شی پیوستی کومه لی نه ده کرد، له بهر نه وه قوتابخانه ی سه ره خو سه ریان هه لدا، وهك قوتابخانه ی عقیلی و قوتابخانه ی قه لات و قوتابخانه ی مجاهدی یه و قوتابخانه ی مظفریه هه روه ها مظفرالدین ده زگای حه دیشی مظفریه ی دانا.

مه سه له ی ثالا «به یداغ» یش یه ك له روواله ت و نیشانه کانی سه ره به خوئی میرنشین یا ده وله ت بوو، ده بوایه نه م میرنشینه ثالای جیاوازی خو ی هه بی، نه ویش نه وکاته بوو که له میرنشینی مووسل جیا بووه. . ثالا که له ناوه راستی وینه ی بازینکی تیدا بوو له سه ر شیوه ی ثالای صلاح الدینی ته یووی و ده وله تی نه یووی یه کان.

دانه ر ناوی کومه لیک نیودارانی زانستی دینی که له هه ولیر ژیاون، یا سه ریان لیداوه و ماونه ته وه، چ ده ورینکی میژوویان هه بووه له بواری زانین و رؤشنیریدا، ژماره یان زوره و پیوست به ناو هینان ناکات. جا روو ده کاته به ناویانگه ترین بنه ماله ی زانستی له هه ولیر، که ناوان ده رکردوه و رله کانیان

نیتر دانه ر به دریزی باسی جبه خانه ده کات، پاشان دینه سه ر پاره و پولی میرنشین و نیزامی پاره لیدان (سکه لیدان) که پاره که شیوه و کیش و قهواره یه کی چه سپاوی به خووه نه دیسوو چونکه باری تابووری هه میسه شله ژاوو پشینوو بوو، نه ویش له بهر

پشیموی ناوچه که به هئوی شهر ی خاچ په رست و کهرت بوونی
وولاتی ئیسلام بو چند یه که ی سیاسی و هئرش و په لامارادانی
مه غووله کان و، کهم بوونی زیرو زیو له بازار.

له کۆتایی دا چند خشته یه کی داناوه، خشته ی یه کهم بو
(دینوبه کتکینی) ته تابه که کانی هه ولیر دووه بو خه لیه کانی
عه بیاسی نه وانیه ی هاوچه رخی میرنشینی هه ولیر بوون، پاش
مردنی زین الدین علی کوچک، خشته ی سنی یه م بو
ته تابه که کانی مووسل. نابی نه وه مان له بیر بچی که ماموستا
محسن هاتوو پستی به (251) سه رچاوه ی عه ره بی و ئینگلیزی و
فارسی و تورکی و کوردی به ستوو، که نه مه خوی له خوی دا
نیشانه ی خومان دوو کردن و ته قه لادانیکی زوره له پیناوی پته و کردنی
باسه که ی و، وه ک ئه رکینکی سه رشانی، نواندی گیانی
زانستی یانه یه له بواری لیکولینه وه سو راغ کردن و
هه لسه نگاندن دا.

دوای سه رچاوه کان (5) پاشکوی به باسه که ی به ستوته وه که
دهقی نه و بلا و کراوه و نامانن که صلاح الدین وه ک بلا و کردنه وه
دهری کردوو به پئی ی بلا و کردنه وه که هه لو ئستی خوی به رامبه ر
هئزه ئیسلامی یه کان دیار کردوو، یا خود ده رباره ی چاره نووسی
میرنشینی هه ولیره پاش مردنی زین الدین یوسف نیالنکین

یانامه یه که بو مظفرالدین کۆبه ری ناردوو ده اوای لی ده کات
ناماده بیته بو شه رکردن و جهنگ به رامبه ر خاچ په رسته کان و
هئیر.

دوا ووشه :-

ئه وه ی نووسیمان بوخته که کی زور کورتی باسه که ی ماموستا
محسن محمد حسین بو، که به پئی ی تواناو ده رفه ت که میک
پروونا کیمان خسته سه ر. کتیبی ئاوا پیوستی به نووسینیکی
له مه زیاتره و، شیایو ئه وه یه که هه ندی لایه نی تری به خریته به ر
پرووناکی، بو ئه وه ی خو ئنه ر زیاتر شه رزای شاری هه ولیر بی له و
سه رده مه ناسک و گرنه گه دا، که میرنشینی ته تابه کی حوکمی
کردوو، له مه ش زیاتر وه رگێرانی ئه م جزره لیکولینه وانه ئه رکینکی

میژووی روشنییری یه، که له رۆژگارینکی وه ک ئه مرودا وه ک
واقعیک و به رپرسیاری یه ک خوی ده چه سپینی و پیوست به بوونی
ده کات، تا کو له کتیبخانه ی کوردی دا شونی خوی بکاته وه و که
لینیکی باش بو خوی پر بکاته وه و بکه و ئته به رده ست قوتابیان و
روشنییرانی کورد، که به شو ئین میژووی گه له که بان عه ودالن و
ده یانه وی خزمه تی نه ته وه ی کورد بکه ن.⁽¹⁾

(1) نامه که ی ماجستیر به ناوی اربیل فی العهد الاتابکی یه وه.

